சக்ரவர்த்தினி.

"கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி".

VOL -13 } தொகுதி-13 } December-1617. டிசம்பர் மீ 1917. { No - 5. { பகுதி – 5.

நாலடியார் வசனம்.

5-வது தூயதன்மை.

அஃதாவது உடம்பு தூயதன்றெனக் கூறல். செல்வ நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை யென்பவற்றை நன்குணர்ந்து அறத்தைச் செய்பவர்க்கன்றி மற்றவர்க்கு உடம்பின் அசுத்தம் தோன்றாமையின் அவ்விவையு பற்றி, இஃது அறன் வலி யுறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது. அறத்தை முறையாகச் செய்பவரது மனம் தெளிந்த நீர்போலச் சுத்தமுடையதாமாகலின், அதனால் அவர் உடம்பின் தூயதன்மை (சுத்தமில்லாத தன்மை) யை யறிதற்குரியவ ராகின்றன ரென்பதாம். தூயது – பரிசுத்த முடையது.

உடம்பு ரணவடிவமா மெனல்.

(1) உடம்பிலிருந்து ஓரீயினது இறகள வானதோர் தோல் நீங்கினாலும், (அதனைக் கொற்றவரும்) காக்கையை ஓட்டுவதற்கு ஒரு கோல் வேண்டுவதா யிருக்கின்றது; அதனால், (போகப் பிரியத்தால்) மாந்தளிரி னிறத்தை யொத்த மேனியையும் இளமையையு முடைய பெண்ணே என்று கதறியழைக்குஞ் சான்றவர் தாம் புகத்தக்கதோர் வீட்டினை நுண்ணறிவால் நோக்கா திருக்கின்றனர்; (நோக்குவாராயின் அவ்வாறு கதறி யழையார்).

தாம் புகத்தக்க தோர்வீடு – தாம் இறந்த பின் அடைதற்குரிய புண்ணிய லோகம். சான்றவர் என்பது இங்கு இகழ்ச்சிக்

குறிப்புச் சொல் : அஃதிங்குக் குணங்களால் நிறைந்தவ ரென்னும் பொருளுணர்த்தாது, அறிவீனரென்னும் பொருளுணர்த்தி நின்றது.

(க-து.) நம் முடம்பிலுள்ள தோலின் மிகச்சிறிய பாகம் நீங்கினாலும் அதனைக்கொற்ற காக்கையை யோட்டுதற்கு ஒரு கோல் வேண்டப் படுவதாகின்றது; அதனால் உடம்பின் நிறத்தை (மினுக்கைக்) கண்டு மயங்கிக் கெடுதல் கூடாதென்பதாம்

உடம்பின் மீதுள்ள ஆசை அதனைப் பைம்மறியாகப் பார்த்தலால் நீங்கிப்போ மெனல்.

(2) உடம்பானது தோலாகிய போர்வையை மேலே யுடையதாயும், பல துவாரங்களை யுடையதாயும், (உள்ளேயிருந்து கசிகின்ற) அசுத்தங்களை மறைக்கும் மேற் போர்வையை யுடையதாயுமிருப்பதனால் மாட்சிமை யுடையதாகத்தோன்றுகின்றது; ஆனால், மேற் போர்வையானது அசுத்தங்களை (மறைத்து)க் (கொண்டிருப்பதைக் கண்டு அவ்வுடம்பின் மீது) விருப்பங்கொள்ளாமல், அவ்வுடம்பைப் பையைத்திருப்பி (பார்ப்பது போல)ப் பார்த்தால் (அதன் மீதுள்ள ஆசை முற்றும்) ஒழிந்து விடும்.

மேற் போர்வை—மீந்தோல்; அது வழக்கத்தில் மீந்தோல் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

(க-து.) கோணிப்பை முதலியவற்றைத் திருப்பிப்பார்ப்பது போல உடம்பை யூகத்தால் திருப்பிப் பார்த்தல் வேண்டும்; பார்த்தால் அதன்மீது பிரியமுண்டாகாதென்பதாம்.

உடம்பு துர்க்கந்த முடையது.
அஃதெதனாலும் நீங்காதெனல்.

(3) கல்வி கேள்வி யறிவு ஒழுக்கங்களால் பெரியாராயினார் எப்போதும் உணவுண்ணுந் தொழிலால் துர்க்கந்தம் வீசிக்கொண்டிருப்பதென்றறிந்து (இது நமக்குஇனி வேண்டாமென்று வெறுத்துத்) தள்ளிவிட்டது உடம்பாம்; அதற்குத் தக்கோலத்தைத் தின்று தலைநிறைய மலர் மாலையைத் தரித்துப் பொய்யான அலங்காரத்தைச் செய்தால் (அத்துர்க்கந்தப்) நீங்கிப்போமோ ? (போகாது, போகாது).

பெரியார் உடம்பைத் தள்ளிவிடுத லாவது.
அதன் மீதுள்ள அபிமானத்தை விடுதலாம்.

பொய்யான அலங்காரப்-இயல்பாக ஓரழகின்றாயிருக்கவும், அஃதிருப்பதாகக் காட்டல். தக்கோலந்தின்றல்—தாம்பூலம் போட்

டுக்கொள்ளுதல் ஏலம், வால்மிளகு, வெற்றிலை யென்னும் மூன்றும் தக்கோலமெனப்படும். இவற்றைப் பாக்கோடு தின்னல் இங்குத் தக்கோலம் தின்னலாம்.

(க-து.) உணவிடுந்தோறும் துர்க்கந்தமே வீசிக்கொண்டிருக்கும் உடம்பு தாம்பூலம் தரிப்பதாலும், பூச்சூடுவதாலும், நல்ல ஆடைதரித்தல் ஆபரணந்தரித்தல் முதலிய அலங்காரஞ் செய்வதாலும் துர்க்கந்தமில்லாதிருப்பதில்லையாம்; அதனால் அதன் மீது பிரியம் வைத்துக்கெடுவது கூடாதென்பதாம்.

கண்ணிற்கழகு இல்லையெனக்கூறல்.

(4) உள்ளேயிருக்கின்ற நீரை யெடுத்து விட்டால் நுங்கைத் தோண்டி யெடுத்தாற் போன்றிருக்கின்ற கண்ணின் தன்மையை யறிந்தொழுகும் யான் அது (தெளிவாய நீரிலுண்டாய) கருங்குவளை மலரை யொத்திருப்பது; (போர் செய்கின்ற) கயல்மீன்களை யொத்திருப்பது; வேற்படையை யொத்திருப்பதென்று அறிவில்லாத கீழ் மக்கள் (கூறி என்மனத்தைக்) கவலைப்படுத்த (அதனால் துறவறத்தை) விட்டுவிடுவேனோ? (ஒருகாலும் விடமாட்டேன்).

இது துறவறம் பூண்ட நல்லொழுக்கமுடையானொருவன் தன்னிடத்து வந்து மங்கையரின் கண்களைச் சிறப்பித்துக் கூறிய ஒரு வித்துவானை வெறுத்துக் கூறியதாம்.

(க - து.) உள்ளேயுள்ள நீரையெடுத்து விட்டால் நுங்கைத் தோண்டி யெடுத்தாற்போலத் தோன்றுங் கண்களைக் கருங்குவளை மலர் முதலியவற்றிற் கொப்பாமென்று வியந்துகூறி மயங்கிக் கிடப்பது நன்மை தருவதாகா தென்பதாம்.

பல்லிற்கழகு இல்லையெனக் கூறல்.

(5) யாவரும் காணும்படி சுடுகாட்டில் உதிர்ந்து சிந்திக் கிடக்கின்ற பல்லாகிய எலும்பினைக் கண்டு (வெறுத்து) ஒழுகுகின்ற யான் (அப்பற்களை) முல்லையரும்பென்றும் முத்தென்றும் இவற்றை யுவமமாக்கிக் கூறிப் பிதற்றுகின்ற (அறிவு நூல்களைக்) கல்லாத கீழ்மக்கள் (என் மனத்தைக்) கவலைப்படுத்த (அதனால் யான் துறவறத்தை) விட்டுவிடுவேனோ? (ஒருகாலும் விடமாட்டேன்).

இதுவும் துறவறம் பூண்ட நல்லொழுக்கமுடையானொருவன் தன்னிடத்து வந்து மங்கையரின் பற்களைச் சிறப்பித்துக் கூறிய ஒரு வித்வானை வெறுத்துக் கூறியதாம்.

(இ-து.) பற்களை முல்லையரும்பு முதலியவற்றிற் கொப்பா மென்று வியந்துகூறி மயங்கிக் கிடப்பது நன்மை தருவதாகா தென்பதாம்.

பெண்பித்தேறி யிருப்போரைத் தெளிவித்தல்.

(6) (இவள் இந்திரையினுஞ் சிறந்த வழகுடையாளென்று கருதிப் பெண்பித்தேறிப் பிதற்றுகின்றவனே! நீ பிதற்றுகின்ற அக்) குளிர்ந்த பூமாலையை யுடையாள் குடலும், கொழுப்பும், இரத்தமும், எலும்பும், (அவற்றைத்) தொடர்ந்துள்ள நரம்பும், தோலும் (இவற்றின்) நடுவே சேர்ந்துள்ள மாமிசமும், திணமு மாகிய இப்பொருளுள்ளே எந்தப்பகுதியளாவள்? கூறுவாயாக.

இந்திரை - இலக்குமி. இஃதொருபண்டிதன் பெண்பித் தேறிப் பிதற்றுகின்ற ஒருவனை நோக்கி, அவன் தெளிவடையு மாறு கூறியதாம்.

பெண்ணுடம்பு குடல், கொழுப்பு, இரத்தம், எலும்பு முத லியவற்றின் தொகுதியா யிருப்ப துணராது, அதனைக் கண்டு மயங்குகின்றவர் அது குடல் கொழுப்பு முதலியவற்றுள் யாதா மென் றுற்றுற்று நோக்குவாராயின், அவர்க்கம் மயக்கம் நீங்கி விடு மென்பதாம். ஆணுடம்பும் இங்ஙன மிருத்தலின், அதனைக் கண்டு பெண்களும் மயங்குதல் கூடாதென்பது இங்குணர்தற் பாலதாம்.

(க - து.) பெண்பித்தேறி யிருப்பவர் பெண்ணென்பது யா தென, தாம் விரும்பிய பெண்ணின் வடிவத்தை யுற்றுற்று நோக் கினால், அப்பித்து அவர்க்கு நீங்கிவிடு மென்பதாம்.

பெண்பித்துக் கொண்டா னொருவனது.
பேதைமைப் பேச்சைக் கூறல்.

(7) பெண்பித்துக் கொண்டா னொருவன் தான் விரும்பி யுள்ள பெண்ணுடம்பின்) மீது அணிபோர்த்தாற் போன்றுள்ள தோலி னழகைக் காண்டலால் நேத்திராநந்த மடைந்து, (அறி வுடையார் கண்டு) அருவருக்கத்தக்க நவத்துவாரத்திலும் (குறு ம்பி, சளி, கோழை, பீளை முதலிய) மலக்குழம்பு கசிந்து, பெ ருகி, வழிகின்ற (அவளது) உடம்பினைப் பெருமை பொருந்திய தோளினை யுடையவளே! வளைய லணிந்திருப்பவளே! என்று (புகழ்ந்து) பேசுகின்றனன்; (அறி வுடையானாயின், இவ்வாறு கூறான்).

கண் 2, காது 2, மூக்கு 2, வாய் 1, மலம் வரும் வழி 1, ஜலம் வரும் வழி 1 என்பன நவத்துவாரமாம்.

(க - து.) பெண் பித்துக் கொண்டவன் பெண்ணுடம்பு இன்ன தன்மையதா யிருக்கின்றதென்பதை யறியாது, அதனைப் புகழ்ந்து புகழ்ந்து பேசுகின்றானென்பதாம்.

உடம்பின் தன்மை அது பிணமாம்போது
விளங்குவதாம்; அதனை யறியாதார்
அதனையே போற்றிக் காத்து
வருகின்றன ரெனல்.

(8) உடம்பினியல்பை யறியாது அதனைப் பூசுதற்குரிய சந்தனத்தையும் (அணிதற்குரிய) பூமாலையையுங் கொண்டு (அலங்காரஞ்செய்து) பாராட்டி வருகின்றவர் உயிராகிய அச்சு முறிந்தபோது கழுகுப் பறவைகள் பெண்ணும் ஆணுமாக நெருங்கி (வந்து), (தம்மடிகளை மாறி) மாறி வைத்துக் குத்தும் (தன்மையதாய) துர்க்கந்தமுடைய உடம்பாகிய வண்டியினை (சுடுகாட்டில் எப்போதும்) கண்டிலர்போலும்! (கண்டிருப்பாராயின், அங்ஙனஞ் செய்யார்).

உடம்பென்னும் வண்டி உயிரென்னும் அச்சு முறியாதிருக்குமளவும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவ்வச்சு முறிந்தபோது அது சுடுகாட்டில் கழுகுகள் கொத்திக் கொத்தி யுண்ண அவலட்சணமாக விருக்குமென உடம்பினியல்பைக் கூறியவாறும்.

உயிராகிய அச்சுமுறிதல் - உயிர் உடம்பினின்றும் பிரிந்து போதல். உயிராகிய அச்சு உடம்பாகிய வண்டியென உருவமாகக் கூறியதற்குக் காரணம் உயிரில்லாவிடத்து உடம்பு ஒருசெயலுஞ் செய்தற்குரிய தாகாதென்பதை யுணர்த்து தற்கா மென்க.

(க - து.) உயிர் நீங்கியவிடத்து உடம்பு சுடுகாட்டில் கழுகுகள் கொத்திக் கொத்தித்தின்ன அவலட்சணமாக விருப்பதைக் கவனித்து நோக்குவோர் தம்முடம்பை யலங்காரங் கொள்ளுதலில் பிரியங்கொள்ளா ரென்பதாம்.

சுடுகாட்டில் அவலட்சணமாகக் கிடக்கு
முடம்புகள் தம்மைக் கண்டவர்க்குச்
சன்மார்க்கத்தைப் போதிப்பன
போன்றிருக்கின்றன வெனல்.

(9) (சுடுகாட்டில்) இடப்பட்டுள்ள இறந்தவரது (பிணங்களது) தலைகள் (தம்மைக்) கண்டவரது மனம் அஞ்சி நடுக்க முறு

மாறு குழிந்தாழ்ந்த கண்களை யுடையனவாய்த் தோன்றி (விளங் குதலை நாமுற்று நோக்குவோ மாயின், அவை நம்ம னோரை நோக்கி, நீங்கள்) இறவாதிருப்பவரை (உமக்குரிய பொருளைக் கொண்டு) பாதுகாத்து, சன்மார்க்கத்திற் சென்றொழுகு வீராக, இவ்வுடம்பின் தன்மை யித்தன்மை யதாமென்று மிகச்சிரித்துச் சொல்வன போல்வன வாம்.

சுடுகாட்டில் தலைகள் மாமிசப் பசையற்றுக் குழிந்தாழ்ந்த கண்களை யுடையனவா யிருத்தலை நோக்குவோர்க்கு நமக்கு மிக் கதியே சம்பவிக்கும் ; நாம் நற்கதி பெறுதற்குரிய அறத்தை விரைந்து செய்ய வேண்டுமென்னு மெண்ணமுண்டா மென்பதை இங்குணர்த்திய வாறும்.

(க - து.) சுடுகாட்டில் அவலட்சணமாகக் கிடைக்குந் தலை கள் தம்மைக் காண்போர்க்கு அறத்தை விரைந்து செய்யவேண்டு மென்பதையும், உடம்பி னிலையாமையு முணர்த்து கின்றன வென்பதாம்.

சுடுகாட்டிலுள்ள தலையெலும்புக்களைக் கவனித்து
நோக்குவோர், தாம் உலகவாழ்க் கையில்
மயங்கி யிருத்தலை யொழித்து
விடுவா ரெனல்.

(10) இறந்தவாது (பிணங்களது) தலையெலும்புகள் (உலக வாழ்க்கையை நம்பி மயங்கி) கர்வித்திருப்பவரை (நோக்கி அவர்) அஞ்சி நடுங்குமாறு சிரித்து, (அவரது) மயக்கத்தைத் தீர்ப்பனவா யிருக்கின்றன. (உலகவாழ்க்கையை நம்பி) மயங்குத லொழிந்த வர் இவ்வுடம்பின் தன்மை யித்தன்மைய தென்பதனை (நன்றாக) அறிந்திருப்பதால், தம்முடம்பை ஒரு நற்பொருளில்லைத் தெ ண்ணு திருக்கின்றனர்.

தலையெலும்புகள் சிரித்தலாவது அவை மாமிசப் பசை யின்றி வெண்மையாகத் தோன்றுதலாம்.

(க - து.) சுடுகாட்டிலுள்ள மாமிசப் பசையற்ற தலையெலும் புகள் தம்மைக் காண்போர் யாவர்க்கும் உடம்பி னிலையாமையை யுணர்த்துவனவாயிருக்கின்றன ; அதனால் அறிவுடையார் உடம் பினை நிலையுடையதாகக் கருதுவதொழிந்து, உலகவாழ்க்கையி லவாவற்றிருக்கின்றன ரென்பதாம்.

கிரீக் தேசத்துப் பீமசேனன் கதை.

பீமசேனனும் பொன் மாம்பழமும்.

(முன் தொடர்ச்சி.)

ஒரு இனிமையான சத்தமிட்டுக்கொண்டு அலைகள் பொற் கிண்ணத்தின்மேல் அடித்து அதைத் தண்ணீர்மேல் அலையச் செய்தன. இவன் சிறிது நேரம் தூங்கினான்; அப்போது ஒரு பெரும் சப்தத்தோடு அக்கிண்ணம் அங்கிருந்த ஒரு பெரும் பாறையின் ஒரு பக்கத்தில் மோதினது. இந்தச் சத்தத்தால் பீமசேனன் நித்திரைவிட்டு திடுக்கிட்டெழுந்து தான் எங்கே யிருக்கின்றான் என்பதைச் சிந்தித்தான். அந்தப் பொற்கிண்ணம் சமுத்திரத்தின் ஒரு பெரும் பகுதியைத்தாண்டி மிதந்து வந்து, ஒரு தீவுபோல் காணப்பட்ட ஒரு கரையின் அருகாமையில் வந்து கொண்டிருக்கிறதென்று கண்டான். இத்தீவில் என்ன பீமன் கண்டான் என்றால், அவன் இதுகாறும் கண்டிராத ஒரு பெருங் காட்சியையாம்.

அது ஒரு ராட்சசன்; அவன் ஒரு மலைபோன்று உயரமாக விருந்தான். அவனது மேல் அரைப்பங்கு மேகத்தால் மூடி யிருந்தது; அதனால் அன் பீமசேனனையும் அவனன்றிச் சமுத்திரத்தைத் தாண்டிவந்த கிண்ணத்தையும் பார்க்க வியலாதுபோயது.

அந்த இராக்கதன் தனது பெருங் கைகளை மேலே தூக்கிக் கொண்டிருந்தான்; மேலும் அவனது தலையின்மேல் தங்கியிருந்த ஆகாயத்தை அவன் தாங்குவதாகக் காணப்பட்டது. சிறிது நேரத்தில் மேகங்கள் கலைந்தன. அதனால் இராக்கதனது முகத்தைப் பீமசேனன் பார்த்தான். அவனது கண்கள் பெரும் ஏரிகள் போன்றும், அவனது மூக்கு ஒரு கல் நீளமும், வாய் ஒரு மைல் அகலமும் இருப்பதைக் கண்டான்.

அவனது பாதங்களைச் சுற்றி ஒரு காடு உண்டாய் நாசமா யிருந்தது; அறுநூறு எழுநூறு வயதுள்ள பெரிய மரங்கள் அவனது கால்விரல் மத்தியில் வளர்ந்திருந்தன.

இந்த இராக்கதன் பீமசேனனைப் பார்த்து, இடி யிடித்தாற் போன்று ஒரு பெருங் கூக்குரலிட்டு "எனது பாதத்தண்டை நிற்கின்ற நீயார்? எங்கிருந்து வருகின்றாய்?" என்று கேட்டான்.

இதைக்கேட்ட பீமசேனன் அதே அளவான உரத்த சத்தத்தோடு "நான்தான் பீமசேனன்; பொன்மாம்பழம் விளையும் தோட்டத்தைத் தேடிப் போகின்றேன்" என்றான்.

"ஹோ! ஹோ! நீ அங்குப் போய்விடுவாயென்று நினைக்கிறாயா?" என்றான். இதைக்கேட்டு பீமசேனன் "ஏன் போக மாட்டேன்? நூறுதலையுடைய மிருகத்துக்கு யான் பயப்படுகிறேனென்று நினைக்கின்றாயா?" என்றான்.

அப்போது ஒரு பெரும் இடிச் சப்தம் உண்டாயிற்று; அதனால் இராட்சசன் சொன்னதில் ஒரு வார்த்தையும் பீமசேனனுக்குக் கேட்கவில்லை; அப்போது கரியமேகம் அவனை மறைத்துவிட்டது. சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் இந்தக் குழப்பம் நீங்கிவிட்டது; உடனே ஆகாயம் வெளுத்தது, இராக்கதன் ஆகாயத்தைத் தாங்குவது கண்ணுக்குத் தோன்றியது. இப்போது அவ்விராக்கதன் தான் அட்லாய் என்னும் உலகத்திலுள்ள இராக்கதர்களுக்கெல்லாம் மஹா வலிமைசாலி என்றும் தன் தலைமேல் ஆகாயத்தைத் தான் தாங்குவதாகவும் சொன்னான்.

இதைக்கேட்டு பீமசேனன் "அப்படியா! யான் கண்டறியத் தேடும் தோட்டத்திற்கு வழிகாட்டுவாயா" என்று கேட்டான். இதற்கு இராக்கதன் "அங்கே உனக்கென்ன வேண்டும்" என்றான். "அங்கே மூன்று பொன்மாம்பழங்கள் வேண்டும், எனது அரசனுக்குக் கொடுக்க" என்றான்.

இராக்கதன் பீமசேனனைப் பார்த்து "தோட்டத்திற்குப் போய் அறுப்பவர் என்னைத் தவிர யாருமில்லை. இந்த ஆகாயத்தைத் தூக்கிக்கொண்டிருக்கும் வேலையில்லா விட்டால் "நான்கு ஐந்து அடியில் சமுத்திரத்தைத் தாண்டிப்போய்த் தோட்டத்தைச் சேர்ந்து பழங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு வருவேன்" என்றான். (வரும்).

வ. ஆறுமுக செட்டியார், சென்னை.

சுகாதாரம்.

(முன்தொடர்ச்சி)

பால்.

சரீரத்திற்கு அவசியமாயுள்ள போஜன சத்துக்களெல்லாம் பாலில் அமைந்திருக்கின்றன. பாலிலும் முட்டையிலும் சகல வகையான போஜன சத்துக்களும் ஏறக்குறைய சரியான அளவாய் அமைந்திருக்கின்றன. பால் குடிக்கிற சிசுக்களும், முட்டைக்குள்ளிருக்கும் குஞ்சுகளும் வளர்வதற்கு அவசியமாய் வேண்டிய எல்லாவகைச் சத்துக்களும் சம்பூரணமாய் அமைந்திருக்கிற பாலையும் முட்டைக்கருவையும் தாயிடத்திலிருந்தே உண்டாகும்படி சர்வஞ்ஞராகிய கடவுள் விதித்திருகிறார். அச்செந்துக்கள் அவ்விருவகைப் போஜனங்களினால் மாத்திரமே மிகவுஞ் செழிப்பாய் வளர்ந்து வருகின்றன.

பசுவில் கறக்கப்படும் பாலின் அளவுந் தன்மையுந் பல ஏதுக்களால் பலவித வித்தியாசப்படும். (1) பசுவினுடைய வயதிற்குத் தக்கபடி பால் வித்தியாசப்படும். (2) பசுவின் ஈற்றுக்குத்தகுந்தபடியும் அதுவித்தியாசமாயிருக்கும். முதல் ஈற்றுக்குப் பால் கொஞ்சமாகவும் பின்பு வரவர அதிகமாகவு மிருக்கும். (3) கன்றின்வயதிற்குத்தக்கபடியும் பால் வேறுபடும். கன்றுபோட்டவுடனே பால் மிகவுங் கனத்ததாயிருக்கும். இந்தப் பால் வயிற்றுப் போக்கையுண்டாக்கத்தக்க தன்மையுள்ளது. இதனால்கன்றின் குடலிலுள்ள கட்டுக்கிடையான கன்மிஷங்களெல்லாம் வெளியே தள்ளப்படுகின்றன. கன்றின் இளம் பிராயத்தில் பால் அதிக தண்ணீர் கலந்ததாயிருக்கும். பின்பு அது வளர வளர பாலில் சரீரவளர்ச்சிக்கு அனுகூலமான கனத்த சத்துக்கள் அதிகப்படுகிறதினால் பாலுங் கனத்ததாகிவிடும். ஆகையால் இளம்பிராய முள்ள பிள்ளைகளுக்கு இளம்பிராய முள்ள கன்றையுடைய பசுவின்பாலே யேற்றது. (4) உதயத்தில் கறக்கப்படும் பாலில் தண்ணீர் குறைவாயும் கனத்த சத்துக்கள் அதிகமாயு மிருக்கும். (5) பசு தின்கிற தீனிக்குத் தக்கபடியும் பால் வித்தியாசப்படும். அது சிலபதார்த்தங்களைத் தின்றால் அதன்பால் அதிக தித்திப்பாயிருக்கும். தகாதபொருள்களை அது தின்னுமாயின் பாலினுடைய தன்மையும் ஒருவாறு கெடுதியடையும். பால் கறக்கப்படுவதற்குச் சற்றுமுன்னதாக பசு அதிகந் தண்

ணீரைக் குடித்திருக்குமாயின் பின் கறக்கப்படும் பாலில் தண்ணீர் அதிகமாய்க் கலந்து போவதினால் அதன் அளவு அதிகப்படும். (6) கடைசியில் கறக்கப்படும் பாலில் அதிக ஆடையிருக்கும்.

பாலைக் காப்பாற்றும் வகைகள்.

1. பாலைக்காச்சி அதன் ஆவி யெழும்பிக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே சுடச்சுட ஒரு புட்டி அல்லது சீசாவில் முற்றிலும் நிறையவார்த்து உடனே ஒரு நல்ல கார்க்கை இறுக்கமாய்ப்போட்டு அதன்மேல் அரக்கைக்கொண்டாவது அல்லது மெழுகைக் கொண்டாவது நன்றாய்மூடவேண்டும். இந்தப்பாலுடன் சுத்தமானசர்க்கரை சிறிது சேர்த்தால் உத்தமம். இந்தப் பக்குவத்தினால் பால் சில மாதங்கள் வரையிலுங் கெட்டுப்போகாம லிருக்கும். ஆனால் இப்படிச் செய்கிறதினாலே வெண்ணெய் பாலைவிட்டுப் பிரிந்து நிற்கும். இதை நீக்கும்பொருட்டு, காய்ச்சின பாலுடன் முட்டையின் மஞ்சட் கருவிற் சிறிது சேர்க்கவேண்டும், (2) பாலைக் காய்ச்சாமல் அதனோடு சிறிது சோடாப் பவுடரையும் (Carbonate of Soda) சருக்கரையையுஞ் சேர்த்துக் காற்றுச் சிறிதேனும் பிரவேசியாத படிக்குப் பாலை ஒரு புட்டியில் வார்த்து மூடிவைத்திருந்தால் 10- அல்லது 15 - நாள்வரைக்குங் கெட்டுப் போகாமலிருக்கும். (3) பாலை மிகவும் மெதுவாய்ச்சொற்ப சூட்டைப் பிரயோகித்துக் காய்ச்சினால் கடைசியில் அது கட்டியாகிப் போய்விடும். பின்பு அதை எடுத்து வெயிலில்வைத்து நன்றாயுலர்த்திக் ாற்றுப்படாத படிக்குத் தகுந்த பாத்திரங்களில் வைத்துக் கொண்டால் வேண்டிய பொழுது இந்தக்கட்டிப்பாலில் சிறிது எடுத்துத் தண்ணீரில் சேர்த்தால் அது நேர்த்தியான பாலாகிவிடும். இப்படிப் பாலைக் காய்ச்சும்போது சிறிது சர்க்கரையை அதனோடு சேர்த்துக்கொண்டால் உத்தமம்.

ஐரோப்பியதேசங்களில் பாலிலிருந்துசெய்யப்படும் (cheese) பால்கட்டியில் மாம்சத்தை யுண்டாக்கும் சத்து மிகவும் அதிகமாயிருக்கின்றது. அதில் 100-ல் 33-பங்கு மாம்சத்தை வளர்க்குஞ் சத்திருக்கின்றது. ஆனால் பாற்கட்டியானது உஷ்ண தேசங்களில் சீக்கிரங் கெட்டுப்போகும்.

முட்டைகள்.

முட்டையில் சதையை யுண்டாக்குஞ் சத்துங் கொழுப்பும் லகுவில் ஜீரணமாகத்தக்க வண்ணமாய் அமைந்திருக்கின்றன. ஒரு

ரியமுட்டை 2-அவுன்ஸ் நிறையுள்ளதாயிருக்கும். அதில் 100-ல் பங்கு மேல் தோலும் 60-பங்கு வெள்ளைக் கருவும் 30-பங்கு நசட் கருவுமாயிருக்கும்.

முட்டைகளைப் பரீக்ஷிக்கும்வகை.

(1) முட்டையை வெளிச்சத்தில் பிடித்தால் அது புதுமுட்டையானால் அதன் மத்தியில் சற்றுவெளிச்சமா யிருக்கும்; அது பழையமுட்டையா யிருந்தால் அதன் உச்சியில் சற்றுத் தெளிவுண்டாயிருக்கும். (2) 10-அவுன்ஸ் தண்ணீரில் 1 - அவுன்ஸ் உப்பைக் கரை[illegible]து அத்தண்ணீரில் முட்டைகளைப்போட்டால் நல்ல முட்டைகள் [illegible]ழ்கிக் கீழேதாழ்ந்துவிடும்; கெட்டமுட்டைகள் மேலேமிதக்கும். மிகவுங் கெட்ட முட்டைகளோ சுத்த ஜலத்திலு மிதக்கும்.

முட்டைகளைக் காப்பாற்றும்வகை.

(1) வாள்தூளிலாவது (saw dust), உப்பிலாவது முட்டைகளை அடுக்கிப் பொதிந்து வைத்திருந்தால் அவை சிலநாள் வரையில் கெட்டுப்போகாமலிருக்கும் (2) விளாம் பிசின்முதலிய பிசின்களையாவது அல்லது எண்ணெயை யாவது முட்டைகளின் பேரில் நன்றாய்ப் பூசிவைத்தால் அவை சிலநாள் வரையில் கெட்டுப்போகாமல் நல்லனவாயிருக்கும். (3) சுண்ணாம்புத் தண்ணீரில் முட்டைகளைப்போட்டு வைத்திருந்தால் அவை நன்றாயிருக்கும். (4) 30 - அல்லது 40 - எண்ணுகிற வரைக்கும் முட்டைகளைச் சுடுதண்ணீரில் போட்டுப் பின்பு எடுத்துவைத்திருந்தால் அவை சில நாள்வரையில் கெட்டுப்போகாம லிருக்கும் (5) நல்ல களிமண்ணை எடுத்து அதனோடு சிறிது மிளகுத்தூளையும், தண்ணீரையும், உப்புத்தூளையும் சேர்த்துச் சேறுண்டாக்கி இச்சேற்றை முட்டைகளின் பேரில் நன்றாய்ப்பூசி அவற்றை வெயிலில் உலரும்படி செய்து பின்பு எடுத்துப் பத்திரமாய் வைத்திருந்தால் அவை சிலநாள் வரையில் கெட்டுப்போகாமல் நன்றாயிருக்கும். இப்பக்குவத்தினால் முட்டைகளின் ருசியும் அதிகப்படும்.

பயறுகள்.

கடலை, துவரை, உளுந்து, அவரை, முதலிய பலவகைப் பயறுகளிற் சதையை யுண்டாக்குஞ் சத்து மிகவும் அதிகமுண்டு. அவைகளில் பாலிலுள்ள சத்துக்கொப்பான சத்து இருக்கின்றது. 15-பவுன் உருளைக்கிழங்கிலுள்ள சதையையுண்டாக்குஞ் சத்து ஒரு

பவுன் பயறிலுண்டு. பயறுகள் இவ்வளவு பிரயோஜன மு
வைகளா யிருந்தபோதிலும் அவை ஜீரணமாவதில் சற்றுக் க
மானவைகளும் அதிக வாய்வை யுண்டாக்கத்தக்க வைகளும
ஆகையால் சிறுகுழந்தைகளும், பலவீனரும், போதுமான அ
தேக முயற்சியில்லாதவர்களும் அவைகளை அதிகமாய்ச் சாப்
தல்கூடாது. சிலவகைத்தண்ணீர்களில் பயறுகளை அவித்தால் சீ
கிரத்தில் அவிகிறதுமில்லை இலேசில் ஜீரணமாகிறதுமில்லை. முக்கி
யமாய்ச் சுண்ணும்புக்கல்லுள்ள தரையிலூறுந் தண்ணீரில் பயறு
களும் பின்னுஞ் சில காய் கறிகளும் நன்றாய் வேகமாட்டாவாம்.
ஆகையால் இவ்வகைத் தண்ணீர்களைக் கூடுமானால் நீக்கிப் போட
வேண்டும். அல்லவென்றால் குளிர்ந்ததண்ணீரில் 24 - மணி நேரம்
பயறுகளை ஊறவைத்துப் பின்பு அவைகளைச் சற்றுநொறுக்கி
அதன்பின் சமைக்கவேண்டும். முக்கியமாய்,பழையபயறுகள் தாம்
வேகிறதில் அதிக கடினமானவை. அவைகளை மெதுவாகவும் வெகு
நேரமாகவும் வேகவைக்கவேண்டும். அப்படிக்கில்லாவிடின் கடின
மான தண்ணீரோடு சிறிது சோடாப் பவுடரைச் சேர்த்தபின்பு
பயறுகளை அவிக்கலாம். அல்லது மழைத்தண்ணீரில் பயறுகளைச்
சிலமணிநேரம் ஊறத்துப் பின்பு காயவைத்துக்கொண்டால் அவற்
றை எந்தத் தண்ணீரிலும் சமைத்துக் கொள்ளலாம். பொதுவாய்
ஆற்றுத்தண்ணீரில் பயறுகள் நன்றாய்வேகும்.

பக்தி.

(முன் தொடர்ச்சி.)

இரக்க மிருப்பதற் கடையாளம் பொறாமையில்லா திருத்த
லேயாம். குருட்டு நம்பிக்கையினாலோ, அல்லது எந்த மதத்தலை
வரின் சொற்களின் பொருட்டோ, எந்த மனிதரும், அப்பொழுது
மட்டுங் தட்ட முடியாமல் பிறருக்கு ஏதாவது சிறிது நலம்புரிந்
திருக்கலாம். ஆனால் "எவனொருவன் எப்பொழுதும், எல்லா
ரிடத்தும், பொறாமை முதலிய தீயகுணங்களற்று மனப்பூர்ண
மான (முழு மனதுடன்) அன்பு செலுத்துகின்றானோ அவன்
தான் உயிர்களிடத்து உண்மையான பேரன்புடையவனெனப் படு
வான்." உலகத்தில் உயர்ந்த நிலையிலிருப்பதாகக் கூறப்படும்
மனிதரும், அற்பப் பொருளின் பொருட்டோ, புகழின்பொருட்

டோ, ஒருவர்க்கொருவர் பொறுமை யுடையவர்களாய் விடுவதைக் காண்கின்றோம். உள்ளத்திற் பொறுமையுள்ள வரையில், உண்மையான இரக்கம் என்னும் உயர்ந்த நிலையினையடைய முடியாது. புலாலுண்பதில்லை என்றதினால் மட்டுமொருவன் ஜீவகாருண்ய முடையவனாய்விட முடியாது ; ஆடு மாடு முதலிய ம்ருகங்கள் புல்லைத் தவிரப் புலாலுண்பதில்லை. அவற்றைப் பெரிய யோகிகளென்றோ, அருளுடையனவென்றோ கூறப்படுவதுண்டோ? எந்த ஒரு மூடனுங் கூடப் புலாலையோ, மாக்கறியையோ உண்ணாதிருந்து விடலாம். ஆனால் அவன் புல்லைத் தின்னும் விலங்கின் கூட்டத்திலன்றி வேறொன்றிலுஞ் சேர்த்துக் கணக்கிடத் தகுதியுடையவனல்ல ஒருவன் (புருஷனை யிழந்த) கைம்பெண்களையும், உதவிசெய்வாரற்ற (அனாதைக்) குழந்தைகளையுஞ் சிறிது பொருளின்பொருட்டு இரக்கமற்றுத் துன்புறுத்துவானெனில், அவன் புல்லைத் தானுணவா யருந்துவோ னெனினும் வேண்டாம். அவன் ஒரு ம்ருகத்தைக் காட்டிலும் மிகவுந் தாழ்ந்த-தள்ளுண்ட-வனே. பிறவுயிர்களிடத்து, யாதொரு பகையான எண்ணமுமில்லாதிருத்தலும், தனது நேர் பகைவரிடத்தும் ஏராளமான செல்வமிருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சியு மடைபவனெவனோ, அவ்வாறுள்ளவன் என்றுந் தீய புலாலையே யுண்பவனெனினும், அவன் தான் உண்மையான பேரன்பு-பக்தி-உடையவன் ; அவனே யோகி, அவனே அனைவர்க்குங் குருவா யிருப்பவன். ஆதலால் வெளிப்படையான ஒழுக்கங்கள் உள்ளத்தைப் பரிசுத்தமாக்குவதற்கு ஓர் உதவியாக மட்டுமே யிருக்கிறதென்பதை நாமெப்பொழுதும், நினைவிற் பதிய வைத்துக் கொள்ளவேண்டியதா யிருக்கின்றது. புறத்தூய்மையை அவ்வளவு கண்டிப்பாய்க் கைகொள்ள வியலாதவர், உளத்தூய்மையுடன்மட்டு மிருப்பினு மொரு குறைவுமில்லை. உட்கருத்தாயும், மெய்ப்பொருளாயு மிருக்கின்ற "ஆத்மதத்வத்தை" மறந்து வெளிப்படையான சில செய்கைகளை மட்டும், ஓரே பிடிவாதமாய் விடாது மென்மேலும் புரிந்துவருஞ் சில கொள்கையினருடைய நிலைமை மிகவுந் துன்பத்தை யளிப்பதாயுள்ளது ! "ஆத்மசைதன்யத்தை விளங்கச் செய்யுமானால் மட்டுமே யொரு செய்கைக்கு மதிப்புண்டு. அதற்குதவாவிடின் அச்செய்கையைக் கைவிடுதலே மேலானது.

பக்தியோகம் கைகூடுவதற்கு இனி வேண்டிய பயிற்சி 'அனவஸாத'மே. அஃதாவது உடல்வன்மை, அல்லது சோர்வின்மை

யாகும். "சோர்வுள்ளவர்களால் இந்த ஆத்மாவானது அடையப் படுவதில்லை." என்று "ச்ருதி" முறையிடுகின்றது. இங்கு "சோர்வு" என்பது "உளச்சோர்வு, உடற்சோர்வு' என்ற இரண்டு பிரிவையு முள்ளடக்கிக் கூறப்படுகின்றது. "மிகுந்த பலமுடையவர்களும், உறுதியான உடற்கட்டுடையவர்களும்" மட்டுமே ஆத்மாவை யடையத் தகுதியுள்ளவராவார்கள். மிக இளைத்த உடலுடையவருந் தென்பில்லாதவரும் யாது செய்வர்? அப்படி யுள்ளவர் ஏதாவது ஒரு யோகத்தைக் கைகொள்ளத் தொடங்கினல் அவரது உடல் முழுவதும் துகள் துகளாக நொறுங்கிப்போய் விடுகின்றது. "இளமையோடு கூடியவனும், நோயற்றவனும், நல்லதென்புடையவனு மானவன்தான்" தான் அவ்வித (யோகச்) செய்கைகளில் வெற்றி பெறுகின்றான். ஆதலால் முதலாவதாக "உடல்வன்மை" இன்றியமையாதது. பொறி புலன் களை யடக்குவதால் நேரிடுந் துன்பத்தையும், அதற்கெதிரிடையாய்த் தோன்றித் துயரமளிப்பதான பிற சக்திகளின் செயலையும் எதிர்த்துத் தாங்குவதற்கு வன்மையுள்ளோரால் மட்டுந்தா னியலும்; பக்த - தொண்டனாக விரும்புகிறவன் பலவானாக விருத்தல் வேண்டும்; பிணியற்றவனுமா யிருத்தல் வேண்டும்; வன்மையற்றவன் யோகத்தைக் கைகொள்ள விரும்பி முயன்றால் வீண்துன்பத்திற்காளாய் மிக எளிதிற் கொடிய நோயினல் வருந்தவேண்டி, நேரிடும்

இனி "உள்ளத்தின் வன்மை"யில்லாதவனுக்கும் "ஆத்மாவை யடைய" ஒருபொழுது மியலாது. பேரன்புடையவனாக விரும்புகிறவன், எப்பொழுதும் உள்ள மகிழ்ச்சியுடையவனா யிருத்தல் வேண்டும்; சிடுமூஞ்சிகளதற்குத் தகுதியுடையவராகார். மன எழுச்சி யுடையவரும், களிப்புடையவரும், எவ்வளவு துன்பம் நேரிடினுங் கலங்காத உள்ளத்துட னிருப்பவருமே பேரன்புக்கு உரியவர். அவ்வாறு, உள்ளத்திறமை வாய்ந்தவர்க்குமட்டுமே, மாயை யென்னும் வலையினின்றும் வெளிப்பட முடியும்; எனினும், "அனுர்தர்ஷம்" "பெருமகிழ்ச்சி"யும் வெறுத்தற்குரியது. ஒன்றைச் செவ்வையா யாராய்வதற்குப் பெருங்களிப்பானது "பகை என்று கூறலாம். மிகுந்த அறிவின்மையும், மட்டற்ற மகிழ்ச்சியும், உளத்தைக் கலக்கிவிடுகின்றன. மனதைச் சமநிலையில் நிறுத்தல் வேண்டும். உறுதியாயும், அமைதியாயுமுள்ள அறி

வினல் மட்டுமே "ஆத்மாவானது" அடையத் தகுந்ததா யிருக்கின்றது.

இவ்வாறு தான் ஒருவன் முதலில் "ஈச்வர பக்தி" யைக் (கடவுளிடத்துப் பேரன்பைத்) தொடங்க வேண்டியது.

(தொடரும்.)

விண்ணுற்று முடிச்செல்வனர்.

நீ தி சா ர ம்.

ஊக்கமுடைமை.

ஊக்கமுடைமை யென்பது மனோதைர்யத்தை யுடைத்தா யிருத்தல். இம் மனோதைர்யத்தை யுடையவனுக்கு எல்லாச் சீருஞ் செல்வமு முண்டாகும். இம்மனோதைர்ய மில்லாதவனே வெனில், எவ்வளவு செல்வத்தையுடைத்தாயிருந்தாலும் அதைக் காப்பாற்ற வல்லமையில்லாதவனாக விருப்பானுதலால் தரித்ரத்தால் வருத்தமடைவான்.

மனதி லுதிக்கும் உற்சாஹமே நிலைபெற்ற செல்வப் பேற்றிற்குக் காரணமெனவும், அவ்வுற்சாஹ மில்லாதவர்களது செல்வம் நிலையில்லாத ஸரீரமழிந்து விடுவதுபோ லழிந்துவிடுமெனவும், சொல்லிய நீதியின் உண்மையை யுணர்ந்தவர்களே தைர்யவான்களென்றும், அவர்களிடத்து லக்ஷ்மி தாண்டவமாடுவளென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

உற்சாஹமென்னும் தைர்யத்தை யுடையவன் தனக்குள்ள செல்வப்பொருளை யிழந்து விடுவானுயினும், தைர்யத்தை விடாம விருப்பானுயின் அவனிடத்திலுள்ள தைர்யலக்ஷ்மியைத் தேடிக் கொண்டு பாக்ய லக்ஷ்மியும் அவனிடத்திற்கு வந்து சேருவள்.

அல்லிப்பூவின் தண்டானது ஜலத்தின் அளவுக்குத் தக்கபடி நீண்டு வருவதுபோல உற்சாஹத்தை யுடையவன் அதனளவுக்குத் தகுந்தபடி வ்ருத்தியாகி மேன்மையடைவன்.

முயற்சியினுலே செல்வமும், செல்வத்தினுலே கொடையும், கொடையினுலே கீர்த்தியும், அடைந்திருப்பதற்குக் காரணம் உற்சாஹமென்னும் தைர்யமே யல்லது வேறல்ல. இவ்வகையாகக் கீர்த்திபெற்றவர்களைக் கண்டு ஸந்தோஷப்படாமல் பொறாமை

யா விகழ்ச்சி செய்கின்றவர்களை உற்சாஹமென்னும் தைர்யமில்லாத புத்தியீனரென்று முன்னோர்கள் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள்.

கூர்மையான கொம்புகளையும் ஸ்தூலமான தேஹத்தையுமுடைய யானையானது புலியோடெதிர்க்க அஞ்சிப் பின்னிட்டோடுமே யல்லது முன்னிற்கமாட்டாது ; அதுபோல மனிதன் காத்ரமான தேஹமும், அதற்குத் தக்க பலமும், கூர்மையான ஆயுதமும் பெற்றிருந்தாலும், மனோதைர்யமில்லாத பேதையாக விருந்தால் மாற்றானுக்கஞ்சிப் புறங்காட்டி யோடுவானே யல்லாமல் முன்னிற்க மாட்டானாதலால், ஊக்கத்தைக் கைவிடலாகாது.

மிகுந்த உற்சாஹமே மனுஷ்யனுக்கு உறுதியானவறிவாம். அஃதில்லாதவன் மனுஷ ஸ்வரூபத்தைப் பெற்றிருந்தாலும் காட்டில்வாழு மரங்களுக்கு ஸரியாகவே சொல்லப்படுவான்; ஏனெனில், மாநுஷமெனப்படும் மன ஊக்கமும், அதைக்கொண்டு செய்யப்படுங் காரிய முயற்சியும் இல்லாவிடின் மரமென்று சொல்வதற்குத் தடையென்ன ?

ஆதலால், உற்சாஹமென்னும் மனோதைர்யத்தை யுடையவனிடத்து தைர்யலக்ஷ்மி குடிகொண் டிருப்பாளென்றும், அவனை ஸாதிப்பது அஸாத்யமென்றும் சொல்லிய நீதியை யாவரும் அறிந்து நடத்தல் வேண்டும்.

மடியின்மை.

மடியின்மை யென்பது சோம்பலில்லாமையாம். அச்சோம்பாவில்லாம விருப்பவன் தான் நினைத்த கார்யத்தை முடிப்பானென்றும், சோம்பலையுடையவன் எவ்வளவு செல்வத்தைப் பெற்றிருந்தாலும் அதை வ்ருத்தியாக்குவதுங் காப்பதும் அன்றல் கூடாத கார்யமாதலால், அது நாசமுறுமென்றும், சொல்லப்பட்டிருப்பது அநுபவத்திற்கு ஸரியா யிருக்கின்றது.

ஒருவனது குடும்பம் ஹீநதசையி லிருந்தாலும், அவன் சோம்பலை யகற்றி முயற்சிசெய்து வருவானாயின், அதனுடைய குடும்பம் மூன்றாம்பிறைச் சந்த்ரன்போல நாளுக்குநாள் வ்ருத்தியாகி உயர்வை யடையும். சோம்பலுடையவனது குடும்பமோவெனில், அதற்கெதிரிடையாக கிருஷ்ணபக்ஷத்துச் சந்திரன் போல நாளுக்குநாள் தேய்வையடைந்து குறைந்துவிடும்.

நன்முயற்சியை விட்டுச் சோம்பலை மேற்கொண்ட ஒருவனது குடும்பம் நசித்துப்போவது மல்லாமல், அவனுந் துன்பத்திலழுந்திக் கெட்டுப்போவான். ஏனெனில், நடப்பது நடவாமற் போகாது, நடவாதது நடக்கவறியாது என்கிற ஆலஸ்ய வசனத்தை யநுஸரித்து நடப்பது கேட்டுக்கிடமென்று முன்னோர்களினுரைத்திருப்பதினாலே தான்.

மிகவும் புராதனமான கப்பல் பார்வைக்கு மாத்ரம் மிகுந்த பலமுள்ளதாகக் காணப்பட்டாலும், அதை நன்றாய்ப் பரிசோதியாமல் அதனிடமாய்ப் பலவித சரக்குகளை யேற்றி லாபத்தை ஸம்பாதிப்பதின் பொருட்டு, கடல் யாத்ரை செய்துகொண் டிருக்கும் போது அக்கப்பல் பலக்குறைவால் நடுக்கடலிலழுந்தி, பலவித நஷ்டத்தையுந் தருவதுபோல ஆலஸ்யம்-மறதி-சோம்பல் இம்மூன்று குணங்களும் முதலில் இன்பத்தைத் தருவதுபோலத் தோன்றினும், பின்பு பல துன்பத்திற்காளாக்கி விடுமென்பது ஸத்யமேயாம்.

ஒரு சக்ரவர்த்தியினுடைய செல்வ முழுதும் ஒருவனுக்கு முயற்சியில்லாமலே வந்து சேர்ந்தாலும், அவன் சோம்பலை யுடையவனாக விருந்தால் அச்செல்வத்தாலுண்டாகிய ஸௌக்யத்தையவன் அநுபவியாமற் போகிறது மல்லாமல் அச்செல்வமும் அவனையல்லாமலே அழிந்துபோய் விடும்.

சோம்பலினாலே நன்முயற்சி செய்யாதவன் நன்னடத்தையுடைய பெரியோர்களும் உத்தம ஸ்நேஹரும் சொல்லிய புத்தியைக் கேளாமற் கெடுதியடைவானாயினும், அக்கெடுதியினால் வரும் இகழ்ச்சியைக் கேள்விப்படுவதினா லுண்டாகும் வெட்கத்தினாலாகிலும் சோம்பலைவிடான்.

கார்யங்களுக்கு விக்னத்தைச் செய்யும் சோம்பலானது ஒருவனிடத்துண்டாயிருக்குமாயின் அது அவனைப் பகைவருக்குத் தாழ்ந்து நிற்கும்படியாயும், அவர்களேவிய பணிவிடைகளைச் செய்யும் படியாயும், செய்விக்கும்.

சோம்பலைவிட்டு முயற்சிசெய்கின்றவனுக்கு யாது குற்றம் வரினும் எளிதாக ஒழிந்துவிடுமென்றும், அவனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலுமுள்ள எல்லா நன்மைகளுங் கைகூடுமென்றும், முன்னோர்கள் உரைத்திருக்கிறார்கள்.

மடி யென்னுஞ் சோம்பல் ஸரீரத்தின் வ்யாதியா யிருக்கின்றது. அதனால் குற்றமுந் துயரமுந் துன்பமுமுண்டாகின்றன. எப்படியெனில், சோம்பலுள்ளவன் பொய்பேசப் பின் வாங்காமல் எவனுயினுந் தன்னை ஒருவனிடத்திற்குப் போகச்சொல்லுமளவில் உடனே அவன் வீட்டில் இல்லையென்றும், ஒரு வஸ்துவைக் கொண்டுவரச் சொன்னல் அது அகப்படாதென்றும், சொல்லி விடுவான். ஆதலால், அவனுக்குப் பொய்யா லுண்டாகுங் குற்றம் நேரிடும். மேலும் சோம்பலுள்ளவன் தனது ஸௌக்யத்தை விரும்புவது மாத்ரமே யல்லாமல், அதற்குரிய கார்யத்தைச் செய்யவே மாட்டான். அவனுக்குக் கார்ய முயற்சியின்மையால் அவனுடைய செல்வமும், அநுபவமும் நாளுக்குநாள் குறைந்துவிடும். இதனல் அவனுக்குத் துயரம் நேரிடும். பின்னும் மேற்படி சோம்பலுள்ளவன் எப்போதும் அந்யனுக்குட்பட்டிருப்பான். அவனுக்கு ஸமீபத்திலிருக்கிற வஸ்துவைக்கூட அந்யனுடைய உதவியில்லாமற் பெறமாட்டான். அப்படிக்கொத்தவனுக்கு எந்தத்துன்பந்தான் நேரிடாது?

ஆதலால், சோம்பலுக்கிடங்கொடாமல் அதை நீக்கிவிட வேண்டும்.

பொறுப்பும் ஆற்றலும்.

"அரியவொன் ருகாதவில்லை
பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச் செயின்."

ஒரு காரியத்தை அது சிறிய காரியமாயிருப்பினும் மிகப் பெரியகாரியமா யிருப்பினும் நான் இதனைச்செய்து முடிப்பேன் என்று உறுதிசெய்து கொள்வதால் ஒருவனுக்கு ஆற்றல் மிகுதிப்படுகின்றது. அதனைச்செய்து முடித்துத் தீரவேண்டும் என்னும் தீராத ஆவலால் அவன் உள்ளத்தில் சிதறுண்டு கிடக்கும் சக்திகள் எல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து உறுதியளிக்கின்றன. இனி, அவன், அதனைச்செய்து முடிப்பேன் என்று பொறுப்பேற்றுக் கொள்வதாலும் அவனுக்கு ஆற்றல் மிகுதியாகின்றது.

ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடித்துத் தீரவேண்டும் என்று ஒருவன் செய்துகொள்ளும் உறுதியான தீர்மானத்தாலும், ஒரு

காரியத்தைச் செய்து முடிக்கும் பொறுப்பை ஒருவன் ஏற்றுக் கொள்வதாலும் ஒருவனுக்குச் சக்தி பெருகுகின்றது. பெருங்காரியத்தின் பொறுப்பு ஒருவனுக்கு ஏற்படுவதால் அவனுக்கு அறிவும் ஆற்றலும் பெருகுகின்றன.

லண்டன் நகரத்துக் கோபுரங்களின் மீது ஏறிக் குரங்குபோலக் குந்தியிருந்தும், சாக்கடைகளின் குறுக்கே படுத்து நீரைப் பெருக்கி அதனால் கடைகாரருக்கு இடைஞ்சல் விளைத்து அவர்களிடம் சிறுபொருள் பெற்றுச் சிற்றுண்டி வாங்கித்தின்றும், இன்னும் பல சிறுதொழில்கள் புரிந்தும், ஒன்றுக்கும் உதவாத சிறு பயல் என்று பெற்றோரால் வெறுக்கப்பட்டு, இவன் கணக்கில் சேராத பிள்ளையென்று இந்தியாவுக்கு அதிர்ஷ்டம் போல் நடக்கும் என்று அனுப்பப் பட்ட கிளைவ் என்னும் துஷ்டப்பையன் பிற்காலத்தில் இந்தியாவில் மகத்தான பிரிட்டிஷ் ராஜாங்க ஸ்தாபனத்திற்கு மூலபுருஷனு யிருந்தமை, ஒன்றுக்கும் உதவாதவர்கள் என்று நம்மால் புறக்கணிக்கப்படும் சிறுவர்களிடம் அமைந்து கிடக்கும் அற்புத அபாரசக்தியைக் காட்டுகின்ற தன்றோ! மூன்று பவுன் சம்பளத்தில் வயிற்றுப்பிழைப்புக்காக வந்த ராபர்ட் க்ளைவ் இந்தியாவில் செய்த பெரியவேலைகள் இன்னும் ஆச்சரியத்துக் குரியனவா யிருக்கின்றனவே. மேசையில் இருந்தெழுதும் சிறிய குமஸ்தாவாக வந்த ராபர்ட் க்ளைவ் லார்டு க்ளைவாகித் தேசாதிபதியாக இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பிய சரித்திரத்தைப் படிக்கும் ஒவ்வொருவரும் ஒன்றுக்கும் உதவாதவரென்று கருதப்படும், சாதாரண மனிதர்களிடம் எவ்வளவு அபாரமான சக்திஅமைந்து கிடக்கின்ற தென்பதைத் தெளிவாக அறியலாம். ஐரோப்பா முழுமையும் கலங்குமாறு செய்த நெப்போலியன் சக்ரவர்த்தி சிறிய கார்சிகத் தீவின் சிறுவனன்றி வேறென்ன ?

உறுதியான நோக்கமும், கலங்காத நெஞ்சமும், தளராத முயற்சியும் உலகத்தில் எந்த மகத்தான காரியத்தைத் தான் செய்து முடித்துவிடா ? ஒரு காரியத்தை நீ செய்ய வேண்டிய சந்தர்ப்பம் நேரும் வரை நீ அறிய முடியாது. உலகத்திலுள்ள பெரிய மனிதர்களிற் பலர் தங்களுக்குரிய அனைத்தையும் இழந்து அல்லது பெரிய துரதிஷ்டம் அவர்களுக்குச் சம்பவித்தபின் இனி என்ன வழியென்ற கவலை சேர்ந்த ஆவலால் தங்கள் அபார ஆற்றலை உணர்ந்தனர்.

மிகுந்த அவசியம் நேரிடுவதால் சிலகாலங்களில் நாம் சாதாரண காலங்களில் செய்யாத பெருங்காரியங்களைச் செய்து முடித்து விடுகின்றோம். ஒரு பெரும் போரில் வென்று ஜெய சீலனாய் வரும் போர் வீரனைவிட, அளவற்ற சகித்தற்கரிய கஷ்டங்களையும் நிர்வகித்துத் தனது நோக்கத்தை நிறைவேற்றுபவன் பெரிய சுத்த வீரனாவான். கஷ்டங்களைப் பொறுமையுடன் எதிர்ப்பதால் ஆற்றல் பெருகுகின்றது. சிலரது அபார ஆற்றலும் சாமர்த்தியமும் எதிர்பாராத சம்பவங்கள் நேர்ந்த பொழுதுதான் வெளியாகின்றன. ஐரோப்பாயுத்தமும் ஏற்படாமலும், ஜெர்மனியர் பெல்ஜியத்தின் மீது படையெடாமலும், இந்திருப்பின் பெல்ஜிய நாட்டு ஜனங்களின் பெரும் பராக்ரமம் வெளிப்பட்டிருக்குமா? சந்தர்ப்பமும் சமயமும் கிடையாமையால் குடத்தினுள் வைத்த விளக்குப் போல இருப்போர் நம்மில் அநேகர். போர் நடவாத காலங்களில் யுத்தவீரரின் வீரபராக்ரமங்கள் வெளிப்படுவதில்லை. அதனால் தீரமிகுந்த போர்வீரர் இல்லையென்று கொள்ளலாமா? அது போலவே, ஒவ்வொருவருள்ளும் அபாரமான அற்புத சக்தி, அடங்கிக் கிடக்கின்றது; ஆலமரம் வித்தினுள் உறங்குவது போல, அண்டங்களை ஆளும் அற்புத மனிதனது சக்தியும் அவனது அகத்தில், அநேகமாய் அவனுக்குத் தெரியாமலே அடங்கிக் கிடக்கின்றது.

அநேகருக்குப் பிறர் உதவியிருக்கும் வரை தங்கள் ஆற்றல் வெளிப்படுவதில்லை. எங்கள் தகப்பனார் இறந்து போனால் எங்கள் குடும்பமே ஒழிந்து போகும் என்று கூறும் புத்திரர்கள் அவர் மரணகாலத்திற்குப் பின் குடும்பச் சுமையை ஏற்று அறிவாற்றலோடு நடத்திவரக் காண்கின்றோம் அன்றோ? தாயால் கவனிக்கப் படாத பறவைக்குஞ்சு விரைவில் பறக்கத் தொடங்குகின்றது.

எதிர்பாராத சம்பவங்ககளால், திடீரென்று ஒரு பெரும் பொறுப்பை வகிக்க நேரும்பொழுது பிரதமத்தில், பேய்போல் விழிப்பவர்களில் எத்தனைபேர் பொறுப்பேற்றபின் ஆற்றலுடையவர்களாய் விடுகின்றனர்? அறிவும் ஆண்மையும் பெருகுவதற்குப் பொறுப்பு மிகுதியும் துணை செய்கிறது. ஒரு காரியத்தை அவசியம் செய்து தீரவேண்டிய பொறுப்பால் அநேகர் ஆற்றலுள்ளவர்களாகின்றனர். பொறுப்பு ஆற்றலை வளர்க்கின்றது. சிலர் எமக்

பாறுப்பற்ற சிறிய வேலைகள்வேண்டும் என்கின்றனர். இவர் ந அறிவும் ஆற்றலும் விர்த்தியாகப் போவதேயில்லை. சிறிய களிலும் பிறரிடம் தாழ்ந்தவேலைகளிலும் உள்ளவர்களுக்கு ல் விர்த்தியாவதேயில்லை. அவர்களுக்குத் தங்கள் ஆற்றலைப் சிக்கும் சம்பவம் நேர்வதேயில்லை. அதனால் அவர்கள் ற்றல் வெளிப்படுவதேயில்லை. அவர்கள் எப்பொழுதும் மற்றவர் சொல்வதையே, யந்திரங்கள் போலச் செய்து கொண் டிருக்கிறார்கள். தனித்து நிற்கவோ தாமாக ஒரு காரியத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கவோ, ஒரு காரியத்தை ஸ்வயமாகச் செய்யவோ அவர்கள் படிக்க வில்லை.

நமது அபசாரசக்திகளும் ஆற்றல்களும், பூமியின் வெளியே தோன்றி வளரும் மரங்கள் போலன்றி, கோலாரில் பூமிக்குள் நாள்தோறும் பெருகி வளர்ந்து மறைந்து கிடக்கும் தங்கக்கனிகள் போல, நமது அகத்தில் அபரிமிதமாக மறைந்து கிடக்கின்றன. அவற்றை அடையுமாறு நாம் முயற்சி செய்வதேயில்லை. நமது சித்தம் விரும்பியது எதனையும் பெறுமாறு கடவுள் நமது சித்தத் தில் எல்லாச் சக்திகளையும் அடக்கி அமைத்து வைத்திருக் கின்றார்.

பிறரது அபாரசக்தியைப்பார்த்து ஆச்சரியப்படும் நாம் நம்மி லும் அந்தச்சக்தி அடங்கிக் கிடக்கின்றதென்பதை அறிய வேண் டும். ஒழுங்கான அப்பியாசத்தினால் நாம் நமது ஆற்றல்களை வளர்க்கலாம்.

ஒரு பெரிய காரியத்தின் பொறுப்பு ஒருவனுக்கு ஏற்படும் பொழுது அவனுக்குத் தன்னை வளர்க்கும் முயற்சி ஏற்படுகின் றது; அவன் அகத்தில் அடங்கிக் கிடக்கும் ஆற்றல்களெல்லாம் வெளிப்படுகின்றன. "இந்தவேலைக்கு அவர்தான் சரி, என்னால் ஆகாது" என்று கூறும் எனது சகோதரனே! ஒரு பெருங்காரி யத்தின் பொறுப்புஉனக்கு ஏற்படும்பொழுது அதனைச் சந்தோஷ மாக ஏற்றுக்கொள்; உனது ஆற்லலை நீ அறிந்து அடைவதற்கு அது தக்க துணையாகும்.

ஏன் மாம்ஸம் சாப்பிடுதல் கூடாது ?

பத்துக் காரணங்கள்.

[இது "கிரேதாயுக தூதன்" (" Herald of the Golden Age") என்னும் ஆங்கில மாதப் பத்திரிகையின் பிரதம... ரான ஸிட்னி பேர்டு அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்... துண்டுப் பத்திரத்தின் மொழி பெயர்ப்பு].

கொல்லா விரதங் குவலயமெல் லாமோங்க
எல்லார்க்குஞ் சொல்லுவதென் இச்சை பராபரமே.
கொல்லா விரதங் கொண்டவரே நல்லோர்மற்
றல்லாதார் யாரோ? அறியேன் பராபரமே.
எல்லாரும் இன்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பராபராமே.

1. மாம்ஸ ஆகாரம் மனிதனுக்கு இயற்கையானதல்ல; அவனது இயற்கைக்கு விரோதமானது. நமது பிரபல வைத்தியர்களும் தாவரசங்கம சாஸ்திரிகளும் நமது சரீர அமைப்பு பழவர்க்கங்களைச் சாப்பிடுவதற்குரிய தென்றும், மாம்ஸ பட்சணஞ்செய்யும் பிராணிகளின் சரீர அமைப்புக்களை ஒத்திருக்கவில்லை யென்றும் ஒருங்கே கூறுகின்றனர். ஆதலால், பிராணிகளின் மாமிஸத்தைச் சாப்பிடுவது நம்மைச் சிருஷ்டித்த கடவுளின் நோக்கத்திற்கும் விருப்பத்திற்கும் மாறுயிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு காலத்தில் தோன்றி இவ்வுலகத்தை அலங்கரித்த தத்வஞானிகளின் உபதேசங்களும் இதனை உறுதிப் படுத்துகின்றன.

2. மாம்ஸ ஆகாரம் மனிதனுக்கு அநாவஸ்யமானது. மனித ஜாதியாரில் பாதிப்பேர் மாம்ஸம் சாப்பிடுவதில்லை (ஸ்பார்ட்டானியர், ரோமர், அரபியர், ஜப்பானியர் முதலிய) பெருஞ் சக்தி வாய்ந்த அநேக ஜாதியார் மாம்ஸம் சாப்பிடா திருந்தனர். இப்பொழுதுங்கூடச் சரீரவன்மையில் மேம்பட்டவர்களென்று உலகத்தில் பிரசித்தி பெற்றுள்ள பலர் சாகபட்சணிகளே யாவர். (கலியுக வீமசேனன் என்று உலகமெங்கும் பிரக்யாதி பெற்றுள்ள ராமமூர்த்தி ஸாகபட்சணியே யன்றோ?) அமெரிக்காவிலுள்ள எல் (Yale), ஹார்வார்டு (Harvard) சர்வ கலாசாலைகளில் பண்டிதர் சிட்டெண்டென், இர்விங் பிஷர் (Prof Chittenden & Irving Fisher) முதலியோரும், லண்டனில் பிரசித்திபெற்ற டாக்டர்

ஜோஸப் ஓல்டு பீல்டு அவர்களும், பிரஸல்ஸில் சர்வ கலாசாலை அதிகாரிகளும் இது சம்பந்தமாகப் பரிசோதனைகள் செய்து பார்த்தனர்; அவர்கள் மாம்ஸ ஆகாரமின்றி, பால், பழவர்க்கங்கள், தான்யவர்க்கங்களென்னு மிவற்றைச் சாப்பிடுவோர் மிகுந்த சௌக்யமும், மிகுந்த சக்தியும் கஷ்டங்களைப் பொறுக்கும் ஆற்றலும் உடையவர்களாக விருக்கின்றனரென்று உறுதி செய்தனர். முற்காலத்தில் பலவேறு மனோமுயற்சிகளையும் சரீர முயற்சிகளையுங் கொண்டிருந்த ஆயிரக் கணக்கான மேதாவிகள் கூறியுள்ள உண்மைகளும் இவ்விஷயங்களை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

3. மாம்ஸ ஆகாரம் ஸரீர ஸௌக்கியத்திற்கும் பாதகமாயுள்ளது; அஃது அபாயகரமாயுள்ளது. நமக்குண்டாகும் அநேக கொடிய வியாதிகள், பிளவைகள், சூலை, வாதரோகம், (Bright's Disease), ஒருவகை மூத்ரரோகம், க்ஷயரோகம் முதலியன மிருகங்களின் சரீரங்களைச் சாப்பிடுவதன் நேரான பயன்களாகும். மிருகங்கள் பெரும்பான்மையும் பற்பல வியாதிகளை யுடையனவாயிருக்கின்றன; அவை சுகஜீவியா யிருக்கும்பொழுதுகூட எப்பொழுதும் நவச்சார வாயு முதலிய விஷவஸ்துக்கள் கலந்தனவாகவே யிருக்கின்றன. இதனால் அவற்றைக் கொன்று புசிப்பவருக்கு மேற்கூறிய வியாதிகள் சம்பவிக்கின்றன. இங்கிலாந்திலுள்ள ஆடுமாடுகளும் 100-க்கு 50-க்கு மேற்பட்டவை (Tubercles) மணிக்குடல் ரோகமுள்ளவையா யிருக்கின்றன; சிலந்திப் புண்கள், (பிளவை) ஆந்த்ராக்ஸ், கால்நோய், வாய்நோய் முதலிய பற்பல வியாதிகளுள்ளனவாயு மிருக்கின்றன. பற்பல புழுக்களும் உண்ணிகளும் அவற்றின் சரீரத்தின்மீது வசிக்கின்றன. மிகப் பெரிய பட்டணங்கள் தவிர (அங்கும் சரியாய் நடப்பதில்லை); மற்றவிடங்களிலெல்லாம் டாக்டர்கள் மாமிச பரிசோதனை செய்வதில்லை. பொதுஜனங்கள் இவற்றையெல்லாம் அறியாமையால், எச்சில் போன்ற மாமிசங்களைத் தின்றுகொண் டிருக்கின்றனர்; தங்கள் குழந்தைகளுக்கும் இவற்றைச் சாப்பிடுமாறு கொடுக்கின்றார்கள். அதனால் மிகுந்த கேடுகள் சம்பவிக்கின்றன.

4. Dipsomania (இருதய ரோகம்) என்னும் கொடிய வியாதி உண்டாவதற்கு மாமிசபட்சணமே முக்கிய காரணமாயிருக்கின்றது. மாமிசபட்சணமில்லாத நாடுகளில் குடி மிகுதியாயில்லை. பழவர்க்கங்களை யுண்டுவாழும் சாக பட்சணிகள் மதுபா

னஞ் செய்வது மிருதயாயில்லை ; டிப்ஸமோனியா வியாதியா யுள்ளவர்கள் பழவர்க்கங்களை மாத்திரம் உண்டு ஜீவிப்பதால், மேற்படி வியாதிபோய் விடுகின்றதென்று இரட்சணிய சேனையைச் சேர்ந்தவர்கள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள்.

5. நமது வறுமைக்கும் குற்றங்களுக்கும் முக்கிய காரணம் குடிமுதலிய கெட்ட வழக்கங்களே யாம். இவற்றை அநேக ராஜதந்திரிகளும் சாஸ்திரிகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றார்கள். அதனால் இவ்விதத் தீமையெல்லாம் வாராமல் பாதுகாக்குமாறு ஆகாரத் திருத்தம் செய்யவேண்டியது அவஸ்யமாம். உற்சாகத்தை மிகுதியும் உண்டாக்கக் கூடியனவல்லாத கிழங்குகள், கொட்டைகள், பருப்புகள், கோதுமை, அரிசி, பயறுகள் பலவகையான பழவர்க்கங்கள், பால், பாற்கட்டி, மோர், தயிர் முதலிய சத்தான வஸ்துக்களைச் சாப்பிடுவோர்க்குக் குடிக்கவேண்டுமென்னும் ஆசையுண்டாவதில்லை.

6. மாமிச ஆகாரம் தன்னைச் சாப்பிடுகின்றவரை முரட்டுக் குண முள்ளவர்களாயும், அடிக்கடி சண்டையிடுஞ் சுபாவமுள்ளவர்களாயும் ரத்தப்பிரிய முள்ளவர்களாயும் ஆக்கிவிடுகின்றது ; ஆனால் சாகபட்சணம் செய்யும் ஜாதியரோ எக்காலத்திலும் சமாதானமும் சாதுத்தன்மையு முள்ளவர்களென்று பேர்பெற்றிருக்கின்றார்கள். இப்பொழுது மீட்டும் உலகத்தார் மனிதருக்கு இயற்கையான சாகபதார்த்த உணவைக்கொள்ளின், உலகத்தில் யுத்த விருப்பம் அடியோடொழிந்துபோம். சாகபதார்த்த உணவவயே யாவரும் உண்டு வந்தால் அஃது இனி வரப்போகின்ற சர்வ ஜீவ ஐக்கியமும் சகோதரத்துவமும் பொருந்திய புதிய காலத்தை விரைவில் வருமாறு செய்யும்.

7. மாமிச ஆகாரம் சாப்பிடுவதால் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் தினந்தோறும் குறைந்த பட்சம் சுமார் 10 லட்சம் பிராணிகள் (சுவிரக்கம், ஜீவகாருண்யம் என்னு மிவையின்றி) கொடுமையாகக் கொலை செய்யப்படுகின்றன. அதனால் வாயில்லாப் பிராணிகளுக்குக் கொடுந் துன்பமும் துயரமும் ஏற்படுகின்றன. அத்தகைய கொடுவதைக்கும், துன்பத்திற்கும் ஏதுவான மாமிஸ பட்சணம் முற்றிலும் அநாவஸ்யமாம். தெய்வ நீதியின்படி மாமிஸ பட்சணம் செய்வது நியாயமுள்ள தாகாது. மாமிஸ பட்சணம்

ஜீவகாருண்யத் தன்மைக்கும் உண்மையான மத நீதிகளுக்கும் முரணானதாம். (ஆடு மாடுகளைத் தினந்தோறும் ஆயிரக் கணக்காகக் கொன்று புசித்து வருவதால், ஆடு மாடுகள் க்ஷீணதசையடைந்து வருகின்றன; அதனால் தேசத்தில் விவசாயத் தொழிலுக்குக் கஷ்டம் நேரிடுகின்றது; பால், மோர், நெய் முதலியன கிடைப்பதும் கஷ்ட மாகின்றது.

8. மாமிஸ பட்சணஞ் செய்யும் வழக்கம், ஆயிரக் கணக்கான ஸ்திரீ புருஷரும் சிறுவர்களும் மிருகங்களை நினைக்கக்கூடாத வண்ணம் கொடுமையாக வெட்டி வதைசெய்தல் முதலிய கேவலமான வேலைகளைச் செய்வதால், அவர்களைக் கேவலமானவர்களாயும் கொடுமையான மிருகத்தன முள்ளவர்களாயும் செய்து விடுகின்றது. அஃது அவர்களது பின் சந்ததியாரிடத்திலும் பெருந்தீமைகளையும் கொலைப் பாதகத் தன்மையையும் உண்டு பண்ணுகின்றது. அதனால் அது பொதுவாக ஜனசமூகத்திற்கே மிகுந்த கஷ்டத்தையும் நஷ்டத்தையும் உண்டு பண்ணுகின்றது.

9. இயற்கை யானதும் மாமிஸ பட்சண மல்லாததுமான (சாகபதார்த்த) ஆகாரத்தைக் கைக்கொள்வது விவசாயத்தொழில் முயற்சி மிகுதியாகச் செய்யும்படி செய்வதற்குக் காரணமாகின்றது. ஆடுமாடுகளை வளர்ப்பதை விட, நிலத்தில் கனிவர்க்கங்கள் தரும் விருக்ஷ ஜாதிகள், பலவகைத் தானியங்கள், காய் கறிகள் முதலியன சாகுபடி செய்வதில் மனிதர் முயற்சி செய்தால் அதனிலும் எட்டு மடங்கு மிகுதியான லாபம் கிடைக்கும். இதனால், இப்பொழுது வரவரப் பயங்கரமாக நாட்டுப் புறங்களில் ஜனங்களின் வாசம் குறைந்து வரும் கேடும், பட்டணங்களில் மூச்சு விடவும் இடமின்றி ஜனக்கூட்ட மிகுதியாகிக் கொண்டு வரும் கேடும் நிவிர்த்தியாய் விடும். (பூமி திருத்தி யுண் என்னும் ஆன்றோர் நீதியின்படி) மீட்டும் பூமியை நாடுத லேற்படுமாயின், அது சோம்பேறிகள் அயோக்கியர் முதலிய தாழ்ந்த வகுப்பாரின் கஷ்டங்களையும் நமது ஜாதியாரின் சீரழிவையும் நிவிர்த்திசெய்வதற்குத் தக்க வழியாகும். இதனால் ஆகாரத்திருத்தம் ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் முன்னிலை யடைவதற்கு அவசியமாக விருக்கின்றது.

10. மாமிஸ ஆகாரம் மனிதனது (ஆத்ம) ஞான வளர்ச்சியையும் அபிவிர்த்தியையும் தடைசெய்கின்றது. அஃது அவனை ஸ்தூல சம்பந்தமான சிந்தனையையும் ஞானத்தையும் கொண்

டிருக்குமாறு செய்துவிடுகின்றது ; அதனால் அவனைக் கொடுமையுள்ளவனாகவும், குரூரமுள்ளவனாகவும், திருடுந் தன்மையுள்ளவனாகவுஞ் செய்து அவனது ஞானதிருஷ்டியை மறைத்துவிடுகின்றது. ஆதலின் இந்த ஆகாரத்திருத்த முயற்சியைச் சகல மதாபிமானிகளும் பரோபகார சீலர்களும் சிந்தித்து ஆதரிக்க வேண்டியது அவஸ்யமாம். ஏனென்றால், அஃது எம்மதத்திற்கும் சம்மதமான ஜீவகாருண்ணிய நிலையை அடைவதற்குப் பெருந்தடையாயுள்ள கொலைப்பாவத்தை நிவிர்த்திசெய்கின்றது.

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி எல்லா உயிருந் தொழும்.

சக்ரவர்த்தினி.

இப்பத்திரிகை சென்ற 13 வருடங்களாகச் செவ்வனே நடைபெற்று வருவது பிரசித்தமாம். எமது வாயிலாக இது சென்ற 5 வருடங்களாக நடைபெற்று வருகின்றது. இதில் கல்வி யறிவு அபிவிர்த்தி யாவதற்குரிய விஷயங்களும், மாதராடவர் தருமங்களும், மனோலய சாதனங்களும் பிறவும் செவ்விய நடையிலெழுதப்பட்டு வருகின்றன.

வருட சந்தா ரூ. 2 0 0

லோகோபகாரி.

இது சோமவாரந்தோறும் சென்னை, கோமளேசுவரன் பேட்டையில் பிரசுரமாகுந் தமிழ்ப் பத்திரிகை; 22 வருடகாலமாகச் செவ்வனே நடைபெற்றுவருகின்றதென்பது பிரசித்தமாம். இஃது ஏனைய பத்திரிகைகளைப் போலல்லாது மக்களாய்ப் பிறந்தோர் பெறவேண்டிய பெரும்பேற்றை யடைதற்குரிய சாதனங்களை யாவரும் சுலபமாக அறியுமாறு போதித்து வருவதாம். இதுவேயுமன்றி இதில் கைத்தொழில், கல்வி, சுதேசிய, விதேசிய முதலிய அநேக விஷயங்கள், சிறுவர் சிறுமியர் யாவர்க்கும் பயன்படுமாறு செவ்விய நடையி லெழுதப்பட்டு வருகின்றன. தினசரிப் பத்திரிகை வாங்குவோரும் இப்பத்திரிகையின் ஒரு பிரதியை வாங்கிப் படிப்பார்களாயின், இதனை மறந்துங் கைவிடமாட்டார்களென்பதும், இஃது ஒவ்வொரு வீட்டிலுமிருத்தற்குரியதா மென்பதும் நன்கு விளங்கும். சாம்பில் காப்பி ஒன்று இனாமாக அனுப்பப்படும்.

சந்தா விவரம்.

இந்தியா, சிலோன், பர்மாவிற்கு.

ஆறு மாதத்திற்கு ரூபாய் 1-14 | ஒரு வருடத்திற்கு ரூபாய் 3-8

(நேட்டால்-சிங்கப்பூர்-பினாங்கு).

ஒரு வருடத்திற்கு ரூபாய் 5-8 | ஆறு மாதத்திற்கு ரூபாய் 3-0